

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 26 ຕຸລາ 2025 (10-26-2025)

ເມື່ອຊີວິດໄປທາງຜິດຢ່າງໜັກ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ແມ່ນແຕ່ການຂັດຈັງຫວະທີ່ຍາກກໍເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເຮົາໄດ້.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ການເກີດຂອງໂຕຈີແຮັພ໌ (giraffe) ເຫັນແລ້ວເປັນຕາຕົກໃຈ! ທໍາອິດ, ລູກເກີດໃໝ່ພູດຕົກລົງມາໃສ່ດິນທີ່ມີຄວາມສູງປະມານ 3 ແມັດ ໃນເວລາເກີດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ແມ່ຂອງລາວເຕະລາວ. ແຮງ! ແນວໃດກໍຕາມ, ລູກເກີດໃໝ່ຮູ້ສິ່ງນີ້ທີ່ໝາຍຄວາມວ່າແລະພະຍາຍາມລຸກ ຍືນ. ແຕ່ເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຄ່ອຍຈະໄດ້ຜົນໃນການທົດລອງຄັ້ງທໍາອິດ. ແບບ! ການເຕະຄັ້ງທີ່ສອງສິ່ງໃຫ້ລູກເກີດໃໝ່ໄດ້ຢຽດອອກ. ຮອບວຽນ ຂອງການເຕະ, ພະຍາຍາມ, ແລະລົ້ມຊ້າງຈົນກວ່າລູກຈິຈາຟຈະພົບຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຂອງມັນ. ແລ້ວ, ແບບ! ແມ່ເຕະລາວຈົນຕົນຫວິດ ດິນ! ລູກນ້ອຍຂອງນາງຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນແລະເຄື່ອນຍ້າຍໃນທັນທີຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຜູ້ລ້າຈະລາກລາວໄປກິນ.¹ ຂ້ອຍມີບາງສິ່ງທີ່ ຄ້າຍຄືກັນກັບລູກເກີດໃໝ່ໂຕຈີແຮັພ໌. 1. ຂ້ອຍໄດ້ຖືກຕໍາຈົນຕົນຫວິດດິນ. 2. ຂ້ອຍໄດ້ຖືກເຕະໃນຂະນະທີ່ລົ້ມລົງ. 3. ຂ້ອຍໄດ້ຖືກເຕະ ຈາກຄົນທີ່ຂ້ອຍຄາດຫວັງວ່າມີຄວາມເມດຕາ. ເຈົ້າສາມາດກ່ຽວພັນໄດ້ບໍ່? ໂຢເຊັບສາມາດຢ່າງແນ່ນອນ! ຊີວິດຂອງລາວຖືກຂັດຂວາງ ໂດຍຄົນຊົ່ວ, ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມ, ແລະຄວາມລໍາບາກທີ່ໂຫດຮ້າຍ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ, ການຕອບຮັບໂດຍພຣະເຈົ້າເປັນຈຸດໃຈກາງ ຂອງພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນທາງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຜ່ານໝອກແຫ່ງຄວາມຕົກໃຈແລະນໍ້າຕາແຫ່ງຄວາມທຸກທໍາຮະມານຂອງຊີວິດ.

ສິ່ງທີ່ເຈົ້າມັກທີ່ສຸດທີ່ຈະເຫັນ ຫຼືປະສົບການຢູ່ສ່ວນສັດ?

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ປະຖົມມະການ 39:21-23

21. ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ອຍໂຢເຊັບແລະຊົງເມດຕາກະຣຸນາເຂົາ ດັ່ງນັ້ນ ທໍາມະໂຮງຊອບອີກຊອບໃຈເຂົາ 22. ທ່ານໄດ້ມອບ ໃຫ້ໂຢເຊັບເປັນຜູ້ຕາງໜ້າເບິ່ງແຍງນັກໂຫດທັງຫລາຍ ເຂົາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານທຸກໆຢ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນຄຸກ 23. ທ່ານບໍ່ໄດ້ກວດ ກາສິ່ງໃດທີ່ໂຢເຊັບຮັບຜິດຊອບ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍເຂົາ ແລະຊົງໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຮັດໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ.

ມາຮູ້ກັບໂຢເຊັບ. ໃນ ປຖມກ. 37, ລາວອາດຈະເປັນວັຍລຸ້ນແລະຊີວິດຂອງລາວແມ່ນການສະແດງລະຄອນນໍ້າເໜົາ. ແຕ່ບໍ່ມີຫຍັງສາ ມາດກະກຽມລາວສໍາລັບສິ່ງທີ່ກໍາລັງຈະເກີດຂຶ້ນ. (1) ລາວເກີດມາໃນຄອບຄົວທີ່ຜິດປົກກະຕິ-ບໍ່ຄືຄອບຄົວສົມບູນແບບໃນລາຍການ ຄວາມເປັນຈິງສໍາລັບທີວີ (TV). (2) ອ້າຍຄົນລະແມ່ຂອງລາວໄດ້ປ່ຽນເປັນຄົນໂຫດຮ້າຍ, ມີຄວາມເຊື່ອຖື, ແລະຂາດສິນທັມຢ່າງເປີດ ເຜີຍ. (3) ລາວເປັນທີ່ຮັກຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກຽດຊັງລາວສໍາລັບສິ່ງນີ້. (4) ຂອງຂວັນຈາກຢາໂຄບເຮືອງ “ເສື້ອຄຸມຫຼາຍສີ” ໄດ້ມອບສິດທິພິເສດແລະຕໍາແໜ່ງໃຫ້ແກ່ລູກກົກໃຫ້ແກ່ໂຢເຊັບ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມແຕກແຍກກັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບອ້າຍ ນ້ອງ. (5) ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງໂຢເຊັບບອກລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບການທີ່ມີຊື່ສຽງໃນຄອບຄົວຂອງຕົນ. ຕົ້ນເຕັ້ນແລະໂຮ້ດຽງສາ, ໂຢເຊັບໄດ້ແບ່ງປັນເຮືອງນີ້ກັບຄອບຄົວຂອງລາວ. ເຈົ້າສາມາດເດົາໄດ້ວ່າມັນເປັນແນວໃດ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອພໍ່ຮັກ, ມີສິດ ທິລຸກກົກແລະຄວາມຝັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງກ່ຽວກັບອິດທິພົນໃນອະນາຄົດ, ໄດ້ຖືກພົບເຫັນໂດຍພວກອ້າຍທີ່ເປັນອັນຕລາຍຂອງລາວໃນ ຂະນະທີ່ລາວຢ່າງໄປທາເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນເຂດສອກຫຼີກທ່າງໄກ, ນຸ່ງເສື້ອຄຸມທີ່ໃຈຮ້າຍນັ້ນ? ຄໍາຕອບ: ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ດີ. ຄືກັນກັບຝູງ

ໝາຍປ່າ, ພວກເຂົາຕີໂຢເຊັບ, ໃນທີ່ສຸດກໍຂາຍລາວໄປເປັນຂ້າທາດ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາເສື້ອຄຸມອັນລ້ຳຄ່າຂອງມັນໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເບິ່ງຄືກັບວ່າສັດຮ້າຍກັດຕາຍ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ກັບບ້ານດ້ວຍຄຳຕົວະເພື່ອບອກພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າແລະຝັງຄວາມລັບໃຫ້ເລິກ. ໃນຕອນບ່າຍມື້ນຶ່ງ, ໂຢເຊັບໄດ້ອອກຈາກຜູ້ຮັບມໍລະດົກໃນຄອບຄົວທີ່ຮັ່ງມີໄປເປັນຂ້າໃຊ້ທີ່ໜ້າສົງສານທີ່ຖືກຜູກມັດໄປປະເທດອີຢິບ, ບ່ອນທີ່ລາວຖືກຂາຍໃຫ້ໂບຕິຟາ, ຜູ້ບັນຊາການທະຫານຂອງຟາຣາໂອ. ເຮົາສາມາດນຶກພາບໄດ້ວ່າໂຢເຊັບຮູ້ສຶກແນວໃດໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງທີ່ຮ້າຍແຮງນັ້ນ: ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມ, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະຄວາມຄຽດແຄ້ນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນຖືບາດແຜທີ່ສ້າງຄວາມເຈັບປວດໂດຍຄົນອື່ນ. ມັນເປັນເຣື່ອງງ່າຍທີ່ຈະຕັ້ງເຕັ້ນໃນຄ້າຍ ເຈັບປວດ (Camp Hurt) ແລະກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ທວນຄົນວ່າພວກເຮົາເຄີຍຖືກເຮັດຜິດຕໍ່ແນວໃດແລະມັນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສູນເສັງເທົ່າໃດ. ຄຳຖາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຂໍຮ້ອງກໍມາດັ່ງນີ້: **"ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃສໃນສິ່ງທັງໝົດນີ້?"** **"ພຣະອົງຈະປ່ອຍໃຫ້ເຣື່ອງນີ້ເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?"** ແຕ່ເຣື່ອງຂອງໂຢເຊັບສະເໜີທັສນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ-ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໜີຈາກເຈົ້າ. ຂ້ອນຂ້າງກົງກັນຂ້າມ: ພຣະອົງຢູ່ກັບເຈົ້າໃນຮ່ອມພູ. ຂນະທີ່ປະຖົມມະການ 39 ເລີ່ມເປີດ, ໂຢເຊັບມີທາງເລືອກທີ່ຈະເຮັດ. (1) ລາວສາມາດປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນເຮັດກັບລາວກຳນົດຊີວິດຂອງລາວ, ກາຍເປັນຄົນທີ່ແຂງກະດ້າງ, ຂົມຂຶ້ນ. (2) ລາວສາມາດໄວ້ວາງໃຈໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ໃຫ້ຄວາມຝັນຊົງສະຖິດຢູ່ແລະມີຈຸດປະສົງໃນວິທີທີ່ລາວບໍ່ສາມາດເຫັນ. ໂຢເຊັບໄດ້ເລືອກເອົາພຣະເຈົ້າແລະສິ່ງນັ້ນໄດ້ສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງທັງໝົດ. ສີ່ຄັ້ງໃນປະຖົມມະການ 39, ພວກເຮົາອ່ານວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບໂຢເຊັບ" (ຂໍ້ທີ 2,3,21,23). ເຮັບເຮີ 13 ບອກພວກເຮົາເຖິງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາເຊື່ອເຊັ່ນນີ້: "ພຣະອົງເອງໄດ້ເວົ້າວ່າ, 'ເຮົາຈະບໍ່ປະເຈົ້າຫຼືຖືມເຈົ້າເສັງຈັກເທື່ອ.' ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາອາດເວົ້າຢ່າງກ້າຫານວ່າ, 'ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຊ່ອຍຂອງຂ້ອຍ; ຂ້ອຍຈະບໍ່ຍ້ານ. ມະນຸດສາມາດເຮັດຫຍັງກັບຂ້ອຍ? (ຂໍ້ 5-6). ສູງຄ້າຍຄືໂຢເຊັບ, ບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກປ້ອງຫົວໃຈຂອງລາວຈາກຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເປັນພິດແລະເປີດໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບລາວໄດ້ກ່າວເຖິງ, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກບອກວ່າວຽກງານຂອງລາວຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ມັນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າໂຢເຊັບໄດ້ບອກໂບຕິຟາແລະຄຸກໄດ້ເຕືອນເຫດຜົນສຳລັບທັສນະຄະດີຫຼືຄວາມສາມາດຂອງລາວ (ຂໍ້ 3, 23). ເຂົາເຈົ້າຍອມຮັບວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ອະທິບາຍຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ. ແມ່ນແຕ່ເມື່ອເມັງໂບຕິຟາສເນີໃຫ້ລາວທຸກວັນ (ຂໍ້ 10), ໂຢເຊັບບໍ່ເຄີຍຍອມແພ້ຕໍ່ການລໍ້ລວງ. ລາວດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການຂອງພຣະເຈົ້າ-ລາວຈະບໍ່ຍອມແພ້ກັບ "ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ" ນີ້ແລະເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 9). ມັນເປັນການເຊື່ອຟັງທີ່ແພງ. ນາງໄດ້ໃສ່ຮ້າຍລັກສນະຂອງໂຢເຊັບ, ແລະມັນເຮັດໃຫ້ລາວຢູ່ໃນຄຸກ (ຂໍ້ທີ 11-18). ໂຢເຊັບໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງແລະກໍຖືກໄໝ້. ໂຢເຊັບຕ້ອງໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈພຽງໃດເມື່ອຖືກຂັງຄຸກຜູ້ດູແລໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈແກ່ລາວ. ມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ: ມີຈັກເທື່ອທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບກັບຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາແລະການຊ່ວຍເຫຼືອໃນຄືນທີ່ມີດົວຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ? ເລື້ອຍໆສຳໃດ, ໃນບ່ອນຍາກລຳບາກນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ເປີດປະຕູໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນບໍ່?

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າ?

2. ປະຖົມມະການ 40:5-8

5. ຄືນນຶ່ງ ໃນຫ້ອງຂັງນັ້ນຂ້າຮາຊາການທັງສອງຂອງຟາຣາໂອຕ່າງກໍຝັນ ຄວາມຝັນແຕ່ລະຄົນມີຄວາມໝາຍແຕກຕ່າງກັນ 6. ຕອນເຊົ້າມາ ເມື່ອໂຢເຊັບເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ ຈົ່ງສັງເກດເຫັນພວກເຂົາທັງສອງກະວົນກະວາຍໃຈ 7. ຈົ່ງຖາມຂ້າຮາຊາການທີ່ຖືກຈຳຢູ່ໃນຄຸກທີ່ບ້ານນາຍຂອງຕົນວ່າ, "ມື້ນີ້ພວກທ່ານມີຄວາມທຸກໃຈເຣື່ອງຫຍັງ?" 8. ພວກເຂົາຕອບວ່າ, "ພວກຂ້ອຍທັງສອງໄດ້ຝັນໃນຄຸກນີ້ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດແກ້ຄວາມຝັນໄດ້" ໂຢເຊັບຈົ່ງເວົ້າວ່າ, "ແມ່ນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະແກ້ໄດ້? ໃຫ້ພວກທ່ານເລົ່າຄວາມຝັນສູ່ຂ້ອຍຟັງເບິ່ງດູ"

ເມື່ອເຮົາໄດ້ຍິນເຣື່ອງ "ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າປະຖິ້ມ" ເຮົາມັກຈະຄິດເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ຮຶກເຮື້ອ, ໂດດດ່ຽວ, ແລະໂສກເສົ້າທີ່ບໍ່ເໝາະກັບການເຕີບໂຕຂອງມະນຸດ. ຄຸກນັ້ນສ້າງຄວາມເສັງຫາຍຕໍ່ໂຢເຊັບ. ດາວິດໄດ້ພັນລະນາເຖິງສະພາບຂອງໂຢເຊັບວ່າ: "ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕີນຂອງເພິ່ນຖືກເຈັບດ້ວຍການລ່າມຂາ; ຄໍຂອງເພິ່ນຖືກໃສ່ປອກເຫຼັກ" (ເພງສັດສິນ 105:18). ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຖືກກັບມືໃນຊີວິດ

ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໄດ້ຖືກຫຼ່າມຕິດກຳແພງໃຫ້ຢູ່ຄົນດຽວ.² ຄວາມບາດເຈັບຂອງການກັກຂັງຂອງລາວໄດ້ຈົມເຂົ້າໄປໃນຊີວິດຂອງໂຢເຊັບ. ລາວຮູ້ສຶກອິດອັດໃຈ, ການເປັນຢູ່ທັງໝົດຂອງລາວໄດ້ແຄບລົງກັບຄວາມຍາວຂອງຕ່ອງໂສ້ຢູ່ໃນຫ້ອງທີ່ອາດຈະຕັ້ງຢູ່ໃຕ້ດິນ. ຄວາມຈຳກັດຂອງລາວອາດຈະສ້າງຄຳຖາມຂຶ້ນມາ-ເປັນແບບທີ່ຫຼອກຫຼອນເຮົາເມື່ອສະຖານະການຕ່າງໆໃຫ້ຂອບເຂດເຮົາ: "ພຣະອົງກຳລັງເຮັດຫຍັງຢູ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?" "ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດ? ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີທາງອອກ." "ຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້ໄດ້ແນວໃດ? ມັນຮູ້ສຶກຄືວ່າຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງໄດ້ຜ່ານກາຍຂ້ານ້ອຍໄປແລ້ວ." ບາງຄັ້ງ, ພວກເຮົາຊາວຄຣິສະຕຽນກຳເວົ້າຕໍ່ກັນແລະກັນວ່າ, "ພຣະເຈົ້າດີຕລອດເວລາ." ເຮົາປະກາດສິ່ງນີ້ເປັນການຍ້ອງຍໍຕໍ່ສາທາລະນະແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈເຊິ່ງກັນແລະກັນເມື່ອຄຳອະທິຖານໄດ້ຖືກຕອບ, ຫຼືເມື່ອເຈັບປ່ວຍໄດ້ຫາຍດີ, ຫຼືເມື່ອພຣະເຈົ້າເປີດປະຕູຊ່ອງທາງຕ່າງໆ. ແຕ່ວ່າໃນທີ່ນີ້ຄຳຖາມທີ່ສຳຄັນ: ພວກເຮົາເຊື່ອແທ້ໆວ່າພຣະເຈົ້າຊົງດີຕລອດເວລາບໍ່?³ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ລາຍລະອຽດ, ແຕ່ໂດຍການພິຈາລະນາຈາກທັສນະຄະຕິແລະການກະທຳຂອງໂຢເຊັບ, ລາວມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງສມໍ່າສະເມີ. ລາວເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍເຫດຜົນ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນໂດຍການບົດບ່ອຍຈາກການລ່າມໂສ້ຂອງລາວ, ການສົ່ງເສີມຂອງລາວເໜືອນັກໂທດອື່ນໆ, ແລະຄວາມສຳເລັດທີ່ພຣະເຈົ້າ-ໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຟາຣາໂອສອງຄົນເລົ່າຄວາມຜົນທີ່ສັບສົນຂອງເຂົາໃຫ້ໂຢເຊັບ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ລາວຕີຄວາມໝາຍວ່າ: ຜູ້ຮັບໃຊ້ຈອກເຄື່ອງດື່ມຈະຖືກປ່ອຍແລະໃຫ້ຄືນມາຮັບໃຊ້ກະສັດຟາຣາໂອພາຍໃນສາມວັນ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນເຮັດເຂົ້າຈີ່ຈະຖືກປ່ອຍຕົວແລະຖືກແຂວນຄໍໃນມື້ດຽວກັນ. ທັງສອງໄດ້ສຳເລັດຕາມທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ທຳນາຍໄວ້. ມັນຍັງມີເຮືອງບົດເບືອນໃນເຮືອງທີ່ເຮົາກຳລັງຈະເຫັນ, ແຕ່ຕອນນີ້ໂຢເຊັບພົ້ນໃຈຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ເພງສັຣເສີນ 23 ໄດ້ທຽບໃຈເອົາໄວ້ວ່າ: "ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າທາງຈະຜ່ານຄວາມມືດມົນອັນເລິກລັບ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ຍ້ານ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ ໄມ້ຄ້ອນແລະໄມ້ເທົ້າທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ກໍຊ່ອຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພົ້ນພັຍ." ລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຄຸກ. ຖ້າພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ໂຢເຊັບຢູ່ໃນຄຸກໃຕ້ດິນ, ດານີເອນຢູ່ໃນຖ້ຳສິງ, ແລະໂປໂລຢູ່ໃນຄຸກ, ພຣະອົງມີວຽກສຳລັບທ່ານທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢູ່.

ເຮົາຈະຍືນຍັນແລະສະຫ້ອນເຖິງຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດເຖິງແມ່ນຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ?

3. ປະຖົມມະການ 41:10-14

10. ຄັ້ງເມື່ອພຣະອົງຊົງພິໂຣດຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໂດຍຊົງຮັບສິ່ງຂັງທົວໜ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ ແລະຂ້ານ້ອຍໃນຄຸກຂອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງນັ້ນ 11. ໃນຄືນນຶ່ງ ພວກຂ້ານ້ອຍທັງສອງໄດ້ຜົນ ໂດຍຄວາມໝາຍຂອງຄວາມຜົນນັ້ນກໍກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະບຸກຄົນ 12. ມີຊາຍໜຸ່ມຊາວເຮັບເຮີຜູ້ນຶ່ງທີ່ຖືກຂັງຢູ່ນຳພວກຂ້ານ້ອຍ ເຂົາເປັນຄົນໃຊ້ຂອງນາຍທະຫານຮັກສາພຣະອົງ ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລົ່າຄວາມຜົນໃຫ້ເຂົາຟັງ ເຂົາກໍແກ້ຄວາມຜົນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ 13. ແຕ່ລະຄົນຖືກຕ້ອງທຸກສິ່ງໄດ້ເປັນຈິງຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ເວົ້າຄື 13. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບພຣະຣາຊທານຕຳແໜ່ງເດີມ ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານເຮັດເຂົ້າຈີ່ກໍຖືກແຂວນຄໍ” 14. ຟາຣາໂອຈຶ່ງຮັບສິ່ງໃຫ້ຄືນໄປນຳໂຢເຊັບມາ ພວກເຂົາກໍຟ້າວເອົາເຂົາອອກຈາກຄຸກ ຫຼັງຈາກແຖໜວດແລະປ່ຽນເຄື່ອງນຸ່ງແລ້ວ ເຂົາກໍນຳໂຢເຊັບໄປຍືນຕໍ່ພຣະພັກຂອງຟາຣາໂອ.

ຫຼາຍປີກ່ອນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມຜົນສອງຢ່າງແກ່ໂຢເຊັບ (ປຖມກ. 37:5-11). ບັດນີ້, ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນຄຸກ, ໂຢເຊັບໄດ້ຍືນຈາກເພື່ອນນັກໂທດສອງຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າທັງສອງໄດ້ຜົນໃນຄືນດຽວກັນ. ພວກເຂົາຈຸ່ນວາຍໃຈ. ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, “ການຕີຄວາມໝາຍເປັນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນບໍ່? ຈົ່ງບອກຄວາມຜົນຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ.” (ປຖມກ. 40:8). ເມື່ອລາວໄດ້ຍືນຄວາມຜົນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຈອກເຄື່ອງດື່ມແລະຄົນເຮັດເຂົ້າຈີ່, ລາວກໍແກ້ຄວາມຜົນນັ້ນ. ໂຢເຊັບໄດ້ວົງວອນຢ່າງຈິງໃຈໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຈອກເຄື່ອງດື່ມເວົ້າເຖິງລາວຕໍ່ກະສັດຟາຣາໂອເມື່ອລາວຖືກປ່ອຍຕົວ (ປຖມກ. 40:14). ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຈອກເຄື່ອງດື່ມໄດ້ສັນຍາວ່າລາວຈະບໍ່ລືມ, ແຕ່ລາວໄດ້ລືມໄປ. ປະຖົມມະການ 40:23 ນຳໝັດໜັກມາ: “ແຕ່ຫົວໜ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຈອກເຄື່ອງດື່ມບໍ່ຄິດເຫັນໂຢເຊັບ; ລາວລືມເພິ່ນ.”

ຊີວິດທັງໝົດຂອງໂຢເຊັບເບິ່ງຄືວ່າຈະກ້າວໄປຂ້າງໜ້າສອງບາດກ້າວ, ສາມບາດກ້າວກັບຫຼັງ-ເປັນບາດກ້າວເຕັ້ນທີ່ບໍ່ມີໃຜຢາກຮຽນຮູ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ປະຖົມມະການ 41:1 ເພີ່ມຄວາມເຈັບປວດ. ອ່ານຕາມຕົງ, ມັນບອກວ່າ, "ໃນຕອນທ້າຍຂອງສອງປີ..." ໂຢເຊັບຮູ້ສຶກວ່າທຸກວັນກໍມີ-ເປົ່າຢູ່ໃນຄຸກ, ແຕ່ລະອັນນໍາການກະແທກຄວາມຈິງເຂົ້າໄປໃນລາວ: ລາວຕິດຢູ່ໃນຫ້ອງລໍຖ້າທີ່ໜ້າເລົ່າໃຈນັ້ນ.

ຄວາມສັດຊື່ໃນສະຖານະການນ້ອຍໆເປີດປະຕູໃຫ້ໂອກາດອັນໃຫຍ່ກວ່າໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

ໂຢເຊັບບໍ່ສາມາດເຫັນຮູບພາບທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ, ແຕ່ລາວໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າດ້ວຍການບໍ່ຮູ້ຈັກ. ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມກະທົບ-ກະສັດໄດ້ມີສອງຄວາມຝັນທີ່ໜ້າຂົນລຸກ, ແລະນັກຫຼິ້ນກົນເໜືອທັມມະຊາດຂອງອີຢິບບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມຊົງຈໍາຂອງຄຸກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຈອກເຄື່ອງດື່ມໄດ້ຖືກແລ່ນອອກມາ. ລາວເລົ່າຄວາມແໜ້ນຍໍາຂອງຄໍາແປຄວາມຝັນຂອງໂຢເຊັບໃຫ້ກັບຟາຣາໂອຟັງ. ຕໍ່ມາຄໍາສັ່ງອັນນຶ່ງຂອງກະສັດແລະການຈໍາຄຸກທີ່ບໍ່ຍຸຕິທັມຂອງໂຢເຊັບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. ໂຢເຊັບໄດ້ແກ້ຄວາມຝັນຂອງຟາຣາໂອ, ຊື່ໃຫ້ລາວເຫັນສະຕິປັນຍາແລະອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ລາວອະທິບາຍເຖິງຄວາມອິດຢາກທີ່ຈະມາເຖິງແລະບົດບາດຂອງອີຢິບໃນການບັນເທົາທຸກທົ່ວໂລກ. ເມື່ອໄດ້ຍິນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງໂຢເຊັບ, ມັນເປັນທີ່ແຈ່ມແຈ້ງຕໍ່ກະສັດຜູ້ທີ່ຄວນປະຕິບັດຕາມແຜນການທີ່ໂຢເຊັບສເນີ. ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນທີ່ຂ້າໃຊ້ຊາວຍິວໄດ້ກາຍເປັນນາຍົກລັດຖະມົນຕຣີຂອງອີຢິບ. ມັນເປັນເວລາສິບສາມປີທີ່ໂຫດຮ້າຍແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ໂຢເຊັບຖືກຂາຍໄປເປັນຂ້າທາດໂດຍອ້າຍທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍການທາລຸນ, ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມ, ການໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ແລະຄວາມໂສກເລົ່າອັນຍາວນານ. ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ອົດທົນຢ່າງສັດຊື່, ເບິ່ງຂ້າມຄວາມຜິດພາດແລະຄວາມສູນເສັງ. ໂຢເຊັບໄດ້ຫຼວງເບິ່ງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຕຽມພ້ອມໃຫ້ລາວເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ໜ້າອັສຈັນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາແນວໃດເພື່ອຊ່ວຍກຽມເຈົ້າສໍາລັບການທ້າທາຍແລະໂອກາດໃນຊີວິດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ແມ່ນແຕ່ການລົບກວນທີ່ຍາກກໍເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເຮົາໄດ້. ເລືອກນຶ່ງການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້.
- **ອະທິຖານກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.** ພັດທະນານິສັຍຂອງການສົນທະນາກັບພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບປະສົບການປະຈໍາວັນຂອງເຈົ້າແລະຄວາມຮູ້ສຶກ. ອ່ານ 1 ເປໂຕ 5:7 ແລະ 1 ເທຊະໂລນິກ 5:17, ແລ້ວຕັ້ງຄໍາເຕືອນໃຫ້ຢຸດແລະອະທິຖານຕລອດມື້.
 - **ເຊື່ອໄຟຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າ.** ພຣະເຈົ້າໃຫຍ່ກວ່າບັນຫາ, ຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ແລະອະນາຄົດຂອງເຈົ້າ. ສ້າງບັນຊີລາຍຊື່ຂອງການທົດລອງແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນປັດຈຸບັນຂອງເຈົ້າ. ເພີ່ມຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໂດຍການອ່ານພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນອາທິດນີ້ກັບບັນຊີລາຍຊື່ຂອງບັນຫາຂອງເຈົ້າທີ່ມີໃນມື, ອ່ານແລະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນຂໍ້ພຣະຄໍາພິເຫຼົ່ານີ້: ໂຢບ 42:2; ມັດທາຍ 10:29-31; 19:26; ໂຣມ 8:28, 32.
 - **ພິຈາລະນາຄົນທີ່ສນະຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບການທົນທຸກ.** ຊີວິດແມ່ນຍາກແລະບໍ່ຍຸຕິທັມ. ຄົນເຮົາອາດບໍ່ຄິດແລະໂຫດຫຼົງມ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງດີ. ຕັ້ງເວລາເພື່ອຄິດຕຶກຕອງເຖິງສິ່ງທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໃນປະຖົມມະການ 50:20. ທັສນະນັ້ນຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ແບ່ງບັນກັບຄົນອື່ນຕາມທີ່ເຈົ້າມີໂອກາດ.

ອຸປຸຖຸໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA